

Det er noget af det, vi ved kikser, det er noget af det, vi ved er rigtig svært, og hvis man gav patienterne muligheden for at klage, kunne det i sig selv være med til at sætte fokus på det her område og skabe nogle forbedringer.

Jeg mener også set fra patientens synspunkt, at det må være meget svært at forstå, hvis man føler, at ens behandling er gået galt, netop fordi det er kikset undervejs i forløbet, at man faktisk ikke har de helt almindelige muligheder for at gå videre og klage over det, men at man kun kan klage, hvis det er en navngiven sundhedsperson, det drejer sig om.

Alt sammen mener vi bør føre til, at man i hvert fald i forbindelse med en kommende revision snarest muligt indfører den her mulighed for at klage over samlede patientforløb, og det burde der være helt bred enighed om i den her sag.

En anden ting handler om åbenheden og offentligheden i forbindelse med klager, hvor man fremover skal offentliggøre navne på de sundhedspersoner, der har begået grove og gentagne fejl. Vi synes helt overordnet, at det er godt med åbenhed, men vi synes, den skal nytte noget.

Det er jo fint at give patienterne muligheden for at vælge mellem praktiserende læger, når de kan se, om lægerne har begået sådanne gentagne og grove fejl. Der kan de bruge det som led i deres frie valg. Fint nok, men på sygehusene giver det ikke nogen mening. Patienterne kan ikke bruge det til noget. Det er faktisk overordentlig svært i dag at finde ud af, hvem der arbejder på de enkelte afdelinger, og overhovedet bruge det som led i det frie sygehusvalg.

Kl. 12.30

Man laver en åbenhed, som patienterne ikke kan bruge til noget, og man skaber en falsk forventning om, at patienterne kan begynde at fravælge bestemte læger og sygeplejersker rundt omkring på afdelinger. Men det kan de ikke, og det skal de heller ikke kunne.

Den tredje ting er takstfinansieringen. Vi tror ikke på den, den er bureaukratisk, og den giver ikke incitament til noget som helst, som ikke skulle være der i forvejen, nemlig at man yder så god en behandling som muligt rundt omkring på landets sygehuse. Så det er besværligt, og vi havde helst været foruden.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er forhandlingen som sådan sluttet, men vi venter lige nogle minutter, inden vi sætter afstemningen i gang, så medlemmerne kan nå

frem til Folketingssalen. Der er en kort pause indtil da.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslagene nr. 1-17 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 18 forkastedes, idet 47 stemte for, 55 imod.

Ændringsforslagene nr. 21 og 24 betragtedes herefter som forkastet.

Ændringsforslagene nr. 19, 20, 22 og 23 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 73: Forslag til lov om ændring af forskellige love på sundhedsområdet og visse andre områder. (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 16/3 2005. Betænkning 7/6 2005).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslagene nr. 1-10 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Opfold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 15/3 2005. Betænkning 2/6 2005. Ændringsforslag nr. 20 af 6/6 2005 uden for betænkningen af Anne Baastrup (SF) og Line Barfod (EL)).

Der var stillet 19 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af SF og EL.

Lovforslaget og ændringsforslagene sættes til forhandling under et.

Kl. 12.35

Leif Mikkelsen (V):

Den skarpe iagttagelse vil kunne erindre, at der ved førstebehandlingen af det her lovforslag blev udtalt megen bekymring over brud på grundloven, jobgaranti osv. Det har vist sig, at det var grundløst, og derfor er der grund til nu at udtale glæde over, at en række ændringsforslag med ord har præciseret det, der hele tiden har været hensigten, nemlig at alle medarbejdere flytter med opgaverne over i den nye struktur, og at man dermed er sikret job i overgangen til en ny struktur. Det er altså en forpligtelse for ansættelsesmyndigheden.

Den hensigt, der har været der hele tiden, er altså nu formuleret på skrift, og det har så fået

dele af oppositionen til at støtte forslaget. Det er vi meget tilfredse med, og dermed kan vi i dag notere, at der er den nødvendige opbakning til det her lovforslag, som sender et signal om, at det foregår på en god og forsvarlig måde over for de medarbejdere, som vi ved der bliver brug for til at løse opgaverne i fremtiden i den her kommunalreform. Så det er en god situation for det her meget omtalte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Leif Mikkelsen sagde i slutningen af sit indlæg, at vi ved, at der bliver brug for medarbejderne. Hvis regeringen ved, at der bliver brug for medarbejderne, hvorfor kan den så ikke give den trykthedsgaranti, som medarbejderne har efterlyst hele vejen igennem?

Når nu man ved, at der er så mange hvert år, der holder op ved naturlig afgang, og at der skal nybesættes, hvorfor så ikke give medarbejderne en trykthedsgaranti, ikke for at den enkelte kan blive i nøjagtig det samme job, men for at den enkelte er sikret et job? Hvorfor kan regeringen ikke give den garanti for, at den enkelte vil blive taget med på råd, at man vil drøfte tingene grundigt for at sikre, at man hører de enkeltes ønsker i forbindelse med, hvad de bliver overflyttet til, når der skal ske overførelser? Hvorfor vil man ikke give den trykthedsgaranti til medarbejderne?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Hvis fru Line Barfod har læst den række ændringsforslag, der nu ligger, vil hun se, at det med al tydelighed er signaleret, at der er brug for de her medarbejdere, og at der er igangsat en række trykthedskabende foranstaltninger, hvor staten tilkendegiver, hvordan man vil håndtere det, og giver samme anbefaling til regioner og kommuner. Så der er altså en meget stærk signalgivning til medarbejderne om, at der bliver taget de nødvendige hensyn, og at der bliver holdt fast ved virksomhedsoverdragelsesreglerne. Dermed er der, skal vi sige, et stærkt signal om en trykthed for medarbejdere, der er meget passende for den her struktur.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Men hvorfor vil Venstre kun sende et signal, hvis det, man ønsker, er at give en trykthed til medarbejderne i erkendelse af, at medarbejder-